

P.Z. br. 618

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/24-12/02
URBROJ: 50301-05/31-24-7

Zagreb, 15. veljače 2024.

Hs**NP*324-01/24-01/1*50-24-4**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	115-02-21	
Klasifikacijska oznaka:	324-01/24-01/1	Org. jed. 65
Uredbeni broj:	50-24-4	Prii. Vrij.
		- -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o slatkovodnom ribarstvu (predlagatelj: Domagoj Hajduković, zastupnik u Hrvatskome saboru) – mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASA: 324-01/24-01/1, URBROJ: 65-24-3, od 15. siječnja 2024.

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjenama Zakona o slatkovodnom ribarstvu, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Domagoj Hajduković, zastupnik u Hrvatskome saboru, aktom od 12. siječnja 2024., daje sljedeće

MIŠLJENJE

Važećim Zakonom o slatkovodnom ribarstvu („Narodne novine“, broj 63/19., u daljnjem tekstu: Zakon) uređeno je racionalno i održivo upravljanje ribljim fondom kopnenih ribolovnih voda temeljeno na znanstvenim i stručnim spoznajama iz područja ihtiologije i ekologije kopnenih voda. Člankom 24. stavkom 1. Zakona propisano je da ovlaštenik ribolovnog prava upravlja ribljim fondom u svrhu sportskog ribolova koji organizira u ribolovnoj zoni na temelju plana upravljanja, stručno-znanstvenih studija kojima se utvrđuje stanje ribljeg fonda, određuju ciljevi upravljanja i očuvanja, aktivnosti za postizanje tih ciljeva i pokazatelji učinkovitosti upravljanja.

Pravila u sportskom ribolovu jednaka su za sve: ribič mora imati ribičku dozvolu, poštovati plan upravljanja sa specifičnostima svake ribolovne zone, pridržavati se propisa u odnosu na ribolovne alate i opremu, zaštitne mjere poput lovostaja i najmanje duljine pojedinih vrsta riba kao i maksimalnog dnevnog / godišnjeg zadržanog ulova, te upisati zadržani ulov u aplikaciju. Fokus ovlaštenika je održivo i racionalno upravljanje ribljim fondom, a ribiči su korisnici čije aktivnosti moraju biti podređene stanju ribljeg fonda. U odnosu na broj ovlaštenika, člankom 24. stavkom 5. Zakona propisana je mogućnost okrupnjavanja ribolovnih zona, što je provedeno u Brodsko-posavskoj, Požeško-slavonskoj, Istarskoj i Dubrovačko-neretvanskoj županiji te većim dijelom u Međimurskoj, Krapinsko-zagorskoj i Vukovarsko-srijemskoj županiji, a na temelju članka 22. stavka 1. Zakona potpisan je i velik broj ugovora o recipročnom pravu. Upravo su tekućice, na kojima predlagatelj želi uvesti jedinstvenu dozvolu, najranjivije u ihtiološkom i ekološkom smislu, jer su stanište i „rezervoari“ mnogih autohtonih i endemskih vrsta riba, a zbog svoje

povezanosti nažalost i stanište invazivnih alohtonih vrsta. Također, podložne su i promjenama vodostaja, poplavama, suši, klimatskim promjenama, širenju ribljih bolesti, parazita, zagađenju i ostalim antropogenim utjecajima. Kopneni vodeni ekosustavi izrazito su ranjivi, a svaka promjena može dovesti do ireverzibilnih šteta u hranidbenim lancima, populacijskoj dinamici, kao i do izumiranja vrsta.

Uvođenje jedinstvene dozvole dovelo bi upravo do suprotnog efekta na tekućicama, a pogotovo bi ugrozilo naše salmonidne (pastrvske) vode. U takvim uvjetima ovlaštenik ne bi mogao učinkovito kontrolirati ribolov te zaštititi riblji fond uz realan rizik od prekomjernog izlova pojedinih vrsta riba i nesagledivih posljedica po cjelokupni vodeni ekosustav. Zato je ribička dozvola vezana uz ribolovnu zonu, a proširenje areala važenja dozvola moguće je okrupnjavanjem ribolovnih zona i potpisivanjem ugovora o recipročnom ribolovu. Zbog decentraliziranog modela upravljanja i značajnih razlika između ribolovnih zona i voda (geomorfoloških, hidroloških, ekoloških i ihtioloških uvjeta), koje zahtijevaju različit pristup s aspekta upravljanja ali i financiranja, uvođenje jedinstvene ribičke dozvole u Republici Hrvatskoj nije moguće. Slična praksa i sustav upravljanja postoje i u drugim razvijenim zemljama koje se brinu o svojem ribljem fondu, a financijska opterećenja za provođenje ribolovnog prava mogu biti i neusporedivo viša, npr. neke godišnje dozvole u Republici Sloveniji koštaju i do 2.600,00 eura, a trodnevne i preko 200,00 eura (izvor: <https://www.zzrs.si/page/ribolovne-dovolilnice/>). Cijene ribičkih dozvola u Republici Hrvatskoj propisane su Pravilnikom o ribičkim dozvolama u slatkovodnom ribarstvu („Narodne novine“, broj 139/20.) i iznose: godišnja dozvola 13,27 eura, dnevna ribička dozvola 2,65 eura, trodnevna 6,64 eura i tjedna ribička dozvola 9,29 eura, čemu se pribraja varijabilni iznos troškova provođenja ribolovnog prava.

U većini država članica Europske unije slatkovodni ribolov dijeli se na gospodarski i sportski. Za one ribiče koji povremeno idu u ribolov, a ne žele biti članovi ovlaštenika i ne žele sudjelovati u natjecanjima i općenito u radu ovlaštenika, Zakon omogućava kupnju dnevne, trodnevne ili sedmodnevne dozvole koja nije uvjetovana položenim ribičkim ispitom niti članstvom. Usporedba s jedinstvenom dozvolom za more nije moguća, jer je more neusporedivo veće vodeno tijelo s potpuno drugačijim ekološkim, biološkim i ihtiološkim zadatostima te u svrhu upravljanja živim morskim resursima na moru ne postoje ovlaštenici, ribočuvarska služba, poribljavanje itd. Sadašnji sustav i infrastruktura ribolovnog prava jamči racionalan i održiv ribolov, zaštitu i nadzor, a u konačnici i opstanak ribljeg fonda u slatkim vodama. Upućivanje cjelokupne ribičke populacije na tekućice na temelju „jedinstvene“ dozvole, uslijed nemogućnosti kontrole i teritorijalne nadležnosti te nemogućnosti parcijalnog financiranja specifičnih potreba svakog ovlaštenika, dovelo bi do poremećaja ihtiofaune u kvantitativnom i kvalitativnom smislu, kao i mogućeg prelova pojedinih atraktivnih vrsta, što je u potpunoj suprotnosti od racionalnog i održivog ribarstva.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministricu poljoprivrede mr. sc. Mariju Vučković i državne tajnike Mladena Pavića, Zdravka Tušeka i Tugomira Majdaka.

 REPUBLIKA HRVATSKA
2
VLAĐAVNI PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković
VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB